

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Συνεκδικαζόμενες Προσφυγές Αρ. 468/2016 και 628/2016

(Υπόθεση Αρ. 468/2016)

31 Μαΐου 2021

[Γ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΔΔΔ.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΤΡΥΦΩΝΙΔΗΣ

Αιτητής

-ΚΑΙ-

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΔΙΑ
1. ΑΡΧΗΓΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ
2. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Καθ' ης η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 628/2016)

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΒΡΟΝΤΟΥ

Αιτητή

-ΚΑΙ-

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ
1. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ
2. ΑΡΧΗΓΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Καθ' ης η Αίτηση.

Ε. Μιτσή (κα), για ΑΧΙΛΛΕΥΣ & ΑΙΜΙΛΙΟΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΙΜΙΛΙΑΝΙΔΗΣ Δ.Ε.Π.Ε.,
δικηγόροι για τον αιτητή στην Προσφυγή Αρ. 468/2016.

Χρ. Κληρίδης και Χρ. Χατζησπύρου (κα), για ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ & ΣΙΑ
Δ.Ε.Π.Ε., δικηγόροι για τον αιτητή στην Προσφυγή Αρ. 628/2016.

Λ. Ουστά (κα), Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για Γενικό Εισαγγελέα της
Δημοκρατίας, δικηγόρο για την καθ' ης η αίτηση και στις δύο άνω Προσφυγές.

Χ. Χριστοφίδης, για Λ. ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ & ΣΙΑ Δ.Ε.Π.Ε., δικηγόροι ενδιαφερόμενου μέρους 2 στην Προσφυγή Αρ. 468/2016.
 Δ. Καλλής, για ΚΑΛΛΗΣ & ΚΑΛΛΗΣ Δ.Ε.Π.Ε., δικηγόροι ενδιαφερόμενου μέρους 3 και στις δύο Προσφυγές.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Γ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ, ΔΔΔ.: Με επιστολή του ημερομηνίας 2.6.2015 προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως (εφεξής ο «Υπουργός»), ο Αρχηγός Αστυνομίας ζήτησε, στη βάση του Κανονισμού 22 (1Α) (α) των περί Αστυνομίας (Προαγωγές) Κανονισμών, Κ.Δ.Π. 214/2004 (εφεξής «οι Κανονισμοί») και για σκοπούς συγκρότησης της εκεί προβλεπόμενης Επιτροπής Αξιολόγησης για προαγωγές Ανώτατων Αξιωματικών, όπως κινήθει η διαδικασία για το διορισμό 2 (δύο) λειτουργών της Νομικής Υπηρεσίας στην Επιτροπή Αξιολόγησης, οι οποίοι να βρίσκονται σε ιεραρχικά ανώτερη θέση ή τάξη από τη θέση του Βοηθού Αρχηγού, με σκοπό να προβούν σε αξιολόγηση σχετικά με την πλήρωση 3 (τριών) θέσεων Βοηθών Αρχηγών, οι οποίες βρίσκονταν κενές από τις 9.7.2013, 29.7.2013 και 6.10.2013, αντίστοιχα (εφεξής «οι επίδικες θέσεις»). Στη συνέχεια, με επιστολή του ημερομηνίας 4.6.2015, ο Υπουργός ζήτησε από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, όπως προτείνει 2 (δύο) Εισαγγελίες της Δημοκρατίας για συμμετοχή τους στην εν λόγω Επιτροπή Αξιολόγησης, η οποία θα συγκροτείτο υπό την προεδρία του τότε Υπαρχηγού Αστυνομίας. Με επιστολή του ημερομηνίας 29.6.2015 προς τον Υπουργό, ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας καθόρισε τις Εισαγγελίες της Δημοκρατίας Λουίζα Χριστοδουλίδου Ζαννέτου και Έλενα Ζαχαριάδου για μέλη της εν λόγω Επιτροπής Αξιολόγησης και, ακολούθως, ο Υπουργός, με σχετική επιστολή του ημερομηνίας 25.8.2015, όρισε τον τότε Υπαρχηγό Αστυνομίας και τις προαναφερόμενες Εισαγγελίες ως Πρόεδρο και Μέλη της Επιτροπής Αξιολόγησης, αντίστοιχα. Ακολούθως, με επιστολή του ημερομηνίας 1.9.2015, ο Αρχηγός Αστυνομίας πληροφόρησε τον τότε Υπαρχηγό Αστυνομίας για την άνω

σύσταση της Επιτροπής Αξιολόγησης. Με επιστολή του ημερομηνίας 23.10.2015 προς τον Βοηθό Αρχηγό (Δ), (Ε), (Υ) & (Εκπ.) Θεμιστοκλέους, ο τότε Υπαρχηγός της Αστυνομίας του ζήτησε, όπως υποβάλει τις απόψεις του ξεχωριστά για κάθε υποψήφιο. Ακολούθως, με επιστολή του ημερομηνίας 23.10.2015 προς τον Αρχηγό Αστυνομίας, ο Υπαρχηγός Αστυνομίας, υπό την ιδιότητα του ως Πρόεδρος της Επιτροπής Αξιολόγησης, τον πληροφόρησε ότι, η Επιτροπή Αξιολόγησης ολοκλήρωσε τις διεργασίες της που αφορούσαν στις αξιολογήσεις των υποψηφίων για πλήρωση των 3 (τριών) θέσεων Βοηθού Αρχηγού και υπέβαλε έκθεση αξιολόγησης για έκαστο υποψήφιο. Με τη σειρά του, ο Αρχηγός Αστυνομίας, με επιστολή του ημερομηνίας 8.1.2016 προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως, υπέβαλε σ' αυτόν την έκθεση του με τις συστάσεις του για έκαστο προσοντούχο κατ' αλφαβητική σειρά. Τέλος, ο Υπουργός, με επιστολή του ημερομηνίας 29.2.2016 προς τον Αρχηγό Αστυνομίας, τον πληροφόρησε για την απόφαση του (εφεξής «η επίδικη απόφαση»), όπως προαχθούν στις επίδικες θέσεις οι Ανώτεροι Αστυνόμοι Μιχαηλίδης, Μαυρή και Παπαθεοδώρου (εφεξής «τα ενδιαφερόμενα μέρη») με ισχύ από την 1.3.2016. Ο Αρχηγός Αστυνομίας ενημέρωσε, με επιστολή του ημερομηνίας 29.2.2016, τους Αστυνομικούς Διευθυντές για την προαναφερόμενη προαγωγή των ενδιαφερόμενων μερών στις επίδικες θέσεις. Οι εν λόγω προαγωγές δημοσιεύτηκαν στις Εβδομαδιαίες Διαταγές της Αστυνομίας με Αύξων Αρ. 10, Μέρος ΙΙ, ημερομηνίας 7.3.2016 και στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας ημερομηνίας 11.3.2016. Εναντίον της απόφασης προαγωγής των προαναφερόμενων τριών ενδιαφερόμενων μερών ασκήθηκε, στις 8.4.2016, ή άνω Προσφυγή Αρ. 468/2016 από τον εκεί αιτητή, ενώ στις 17.5.2016, καταχωρήθηκε η Προσφυγή Αρ. 628/2016, μόνο εναντίον της νομιμότητας της προαγωγής του ενδιαφερόμενου μέρους Παπαθεοδώρου, από τον εκεί αιτητή.

Οι άνω προσφυγές συνεκδικάστηκαν, με διάταγμα του Δικαστηρίου ημερομηνίας 19.1.2017, αρχικά μαζί με άλλες 2 (δύο) σχετικές προσφυγές, οι οποίες, όμως, αργότερα αποσύρθηκαν.

Ζητήματα παραδεκτού δεν εγέρθηκαν από την πλευρά της καθ' ης η αίτηση σε καμία εκ των υπό εξέταση προσφυγών.

Επί του βασίμου των υπό εξέταση προσφυγών, έκαστη προσφυγή θα εξετασθεί ξεχωριστά και κατά σειρά προτεραιότητας, εκκινώντας από αυτή με τον μικρότερο αριθμό καταχώρησης, αφού, ως είναι νομολογημένο, η συνεκδίκαση των προσφυγών δεν εξομοιώνει τα επίδικα θέματα (βλ. **Στυλιανίδου κ.ά. και Α.ΤΗ.Κ. (Αρ. 2) (1993) 4 Α.Α.Δ. 1835; Μακρίδης και Μιχαηλίδου (1990) 1 Α.Α.Δ. 416**), η κάθε προσφυγή διατηρεί την αυτοτέλεια της (βλ. **Γεωργίου ν. Δήμου Λ/σού (Αρ.4) (1992) 4 Α.Α.Δ. 3225**) και, κατ' επέκταση, οι διάδικοι σε ορισμένη προσφυγή δεν καθίστανται, ως εκ της συνεκδίκασης, διάδικοι και στις άλλες συνεκδικασθείσες με αυτή προσφυγές. Σημειώνεται, βεβαίως, ότι, κατά πάγια νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, η οποία επιβεβαιώθηκε και σχετικώς πρόσφατα στην δευτεροβάθμια **απόφαση** του Ανωτάτου Δικαστηρίου ημερομηνίας 20.12.2018 στην **Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 213/2012 ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ**, σε περίπτωση ακύρωσης προσβληθείσας πράξης με δικαστική απόφαση σε κάποια προσφυγή, οι υπόλοιπες εκκρεμείς προσφυγές κατά της ίδιας ή όμοιας ακυρωθείσας πράξης, καθίστανται πλέον άνευ αντικειμένου, εκτός αν προκύπτει ανάγκη για έκδοση απόφασης για σκοπούς αποζημιώσεων, δυνάμει του Άρθρου 146.6 του Συντάγματος.

Προσφυγή Αρ. 468/2016

Ο αιτητής προώθησε, με τη γραπτή αγόρευση του, τους ακόλουθους, εδώ συνοπτικά αναφερόμενους λόγους ακυρώσεως της επίδικης απόφασης προαγωγής (όλων) των ενδιαφερόμενων μερών στην επίδικη θέση:

1. Η επίδικη απόφαση ελήφθη κατά παράβαση των αρχών της χρηστής διοίκησης, καθ' υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας και ως αποτέλεσμα πλάνης και με εσφαλμένη δοθείσα αιτιολογία. Αυτό διότι, κατά την πλευρά του αιτητή, ο Αρχηγός Αστυνομίας και μετέπειτα ο Υπουργός εσφαλμένα αξιολόγησαν το κριτήριο της πείρας σε σχέση με τους υποψηφίους και λανθασμένα κατέληξαν σε εύρημα ότι, τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερτερούσαν του αιτητή σε πείρα λόγω του ότι, κατά τον ισχυρισμό του αιτητή, ο αιτητής εκτελούσε τα καθήκοντα του Αναπληρωτή Διευθυντή Φυλακών, τα οποία, εν πάση περιπτώσει ως ο αιτητής ισχυρίζεται, είναι απολύτως σχετικά με τα καθήκοντα της επίδικης θέσης και αφού νομολογιακά δεν είναι επιτρεπτή η διάκριση των υποψηφίων στη βάση της ανάθεσης (διαφορετικών) καθηκόντων σ' αυτούς. Με δεδομένο, πρόσθετα, ότι ο αιτητής υπερτερούσε των ενδιαφερόμενων μερών σε αρχαιότητα, υπερτερούσε, σύμφωνα με την επικαλεσθείσα από τον αιτητή νομολογία και θέση και σε πείρα έναντι των ανθυποψηφίων του. Συνεπώς, τόσο το σχετικό εύρημα για την πείρα των υποψηφίων όσο και η σχετική σύγκριση μεταξύ τους στο εν λόγω κριτήριο από τον Αρχηγό Αστυνομίας, πάσχει ως προϊόν πλάνης, εσφαλμένης αιτιολογίας και λόγω παραβίασης των αρχών της χρηστής διοίκησης.

2. Η επίδικη απόφαση πάσχει, λόγω εσφαλμένης κρίσης του Υπουργού περί των προσόντων του αιτητή, αλλά και ως προϊόν πλάνης και εσφαλμένης

αιτιολογίας. Αναλυτικότερα, ο αιτητής διατείνεται ότι, ο Υπουργός λανθασμένα παραγνώρισε και/ή δεν αναφέρθηκε καθόλου στο πρόσθετο ακαδημαϊκό προσόν του αιτητή, ήτοι το μεταπτυχιακό δίπλωμα του στο Αγγλο-Κυπριακό Δίκαιο από το Πανεπιστήμιο του Λέστερ του Ηνωμένου Βασιλείου. Ο αιτητής επισημαίνει ότι, ο αιτητής είχε βαθμολογηθεί από τον Αρχηγό Αστυνομίας ως «εξαιρετος» στα προσόντα στη σύσταση που αυτός έδωσε, αν και ούτε αυτός είχε αναφερθεί στο πρόσθετο ακαδημαϊκό προσόν του αιτητή. Κατά τον αιτητή, σε οποιαδήποτε σύγκριση μεταξύ του αιτητή και των ενδιαφερόμενων μερών θα αναμενόταν να είχε ληφθεί υπόψη το ανωτέρω πρόσθετο ακαδημαϊκό προσόν του αιτητή, κάτι που ισχυρίζεται ότι δεν έγινε. Πρόσθετα ο αιτητής, επικαλούμενος το πτυχίο νομικής που κατέχει από το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, καθώς και τον προαναφερόμενο μεταπτυχιακό του τίτλο από το Λέστερ, όπως και την επιτυχία του στις εξετάσεις του Νομικού Συμβουλίου και την εγγραφή του στο Μητρώο Δικηγόρων, υποστηρίζει, παραθέτοντας και τα σχετικά ακαδημαϊκά προσόντα των ανθυποψηφίων του, ότι υπερέχει έκδηλα του ενδιαφερόμενου μέρους Μιχαηλίδη και σαφώς των ενδιαφερόμενων μερών Μαυρή και Παπαθεοδώρου σε προσόντα και όχι ελαφρώς, ως λανθασμένα υποστήριξε ο Υπουργός, ενώ εξίσου λανθασμένα ο Υπουργός, κατά τον αιτητή, έχει ανάγει και τις διάφορες εκπαιδεύσεις των ενδιαφερόμενων μερών σε επαγγελματικά προσόντα, στα οποία αυθαίρετα προσέδωσε υπέρτερη συγκριτικά αξία σε σχέση προς τις αντίστοιχες σε αριθμό και αξία εκπαιδεύσεις του αιτητή. Κατά τον αιτητή πάντα, δεν είναι επιτρεπτό να υπερτονίζονται οι εκπαιδεύσεις των ενδιαφερόμενων μερών και να υποβαθμίζονται ή να παραγνωρίζονται οι αντίστοιχες εκπαιδεύσεις του αιτητή με τον τρόπο που έπραξε αυτό ο Υπουργός, μεταβάλλοντας, έτσι, αδικαιολόγητα την υπηρεσιακή εικόνα των διαδίκων, ως αυτή αναδύεται από το περιεχόμενων

των υπηρεσιακών φακέλων τους, αλλά και σε αντίθεση με την σχετική κρίση περί των προσόντων του αιτητή από τον ίδιο τον Αρχηγό Αστυνομίας.

3. Η επίδικη απόφαση ελήφθη κατά παράβαση της υπεροχής του αιτητή έναντι των ενδιαφερόμενων μερών σε αξία ή/και πείρα ή/και προσόντα ή/και αρχαιότητα και, κατά συνέπεια κατά παραβίαση της προτεραιότητας του για προαγωγή ή και διορισμό στην επίδικη θέση και ελήφθη, έτσι, χωρίς να τηρηθεί η αρχή της επιλογής του καλύτερου από τους διαθέσιμους υποψηφίους. Εισήγηση του αιτητή είναι ότι, αυτός υπερτερούσε των ανθυποψηφίων του σε αρχαιότητα, προσόντα και πείρα, ενώ ήταν ισοδύναμος μ' αυτούς σε αξία και ότι η περί του αντιθέτου κρίση του Υπουργού ήταν, ως εκ τούτων των δεδομένων, εσφαλμένη. Πάντα κατά τον αιτητή, ακόμη και αν ο αιτητής εθεωρείτο ισάξιος με τα υπόλοιπα ενδιαφερόμενα μέρη στα στοιχεία κρίσεως αξία και προσόντα, σε τέτοια περίπτωση έπρεπε να τύχει προαγωγής στην επίδικη θέση, λόγω αρχαιότητας. Συνεπώς, καταλήγει ο αιτητής, η προτίμηση από τον Υπουργό των ενδιαφερόμενων μερών έναντι του αιτητή, είναι καθόλα ανατιολόγητη και αυθαίρετη, αποτέλεσμα πλάνης και σε αντίθεση προς τα νομολογημένα κριτήρια προαγωγής.

Η πλευρά της καθ' ης η αίτηση, με τη δική της γραπτή αγόρευση, απορρίπτει τους ανωτέρω ισχυρισμούς του αιτητή, παραθέτοντας, καταρχάς, αναλυτικά τις συστάσεις που δόθηκαν για τους υποψηφίους αλλά και το καταγραμμένο σκεπτικό και αιτιολογία της επίδικης απόφασης από τον Υπουργό. Τόνισε ότι, ο Υπουργός ρητώς ανέφερε στο σκεπτικό της απόφασης του ότι κανείς δεν θυματοποιείται ένεκα των καθηκόντων που του ανατέθηκαν και οποιαδήποτε αναφορά επί τούτου, δεν υιοθετείται. Κατά την καθ' ης η αίτηση, η προαγωγή των ενδιαφερόμενων μερών ήταν το αποτέλεσμα συσχετισμού, κρίσης και

λήψης υπόψη όλων των κριτηρίων προαγωγής από την καθ' ης η αίτηση, ως όφειλε και από πουθενά δεν αναφύεται υπεροχή, πόσο μάλλον έκδηλη, ώστε να δίνεται λαβή για επέμβαση του Δικαστηρίου. Όσον αφορά στα προσόντα και την αρχαιότητα των υποψηφίων, η θέση της καθ' ης η αίτηση είναι ότι, εναπόκειται σε αυτή ως αρμόδια αρχή, ως και έπραξε, να σταθμίσει και να συνυπολογίσει τα στοιχεία κρίσης, καταλήγοντας σε μια σύννομη και αιτιολογημένη απόφαση. Τα δε πρόσθετα προσόντα των υποψηφίων έτυχαν δέουσας αξιολόγησης και αιτιολογήθηκε ειδικά η υπεροχή των Μαυρή και Παπαθεοδώρου σε προσόντα από τον αιτητή, γιατί εκτός από τα ακαδημαϊκά προσόντα και τις εξετάσεις του Νομικού Συμβουλίου, συνδύαζαν και υψηλού επιπέδου επαγγελματικά προσόντα, δεδομένου ότι είχαν εκπαιδευτεί στη Σχολή Εθνικής Ασφάλειας της Ελλάδας και στην Εθνική Ακαδημία του F.B.Ιστην Αμερική, οι οποίες είναι εκπαιδεύσεις διοικητικών στελεχών με πολύ ψηλό επίπεδο θεματικών ενοτήτων τόσο σε διοικητικά, όσο και σε επιχειρησιακά θέματα και κρίθηκαν ως άμεσα σχετικές με τα ανωτάτου επιπέδου αστυνομικά καθήκοντα. Κατά την καθ' ης η αίτηση, ο αιτητής υπερτερεί έναντι των ενδιαφερόμενων μερών σε αρχαιότητα, αλλά τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερτερούν του αιτητή σε πείρα η οποία είναι αποφασιστικής σημασίας (για το ενδιαφερόμενο μέρος έστω και πλασματική μετά από αναδρομική προαγωγή του), αφού αυτή είχε αποκτηθεί κατά την εκτέλεση των καθηκόντων στο βαθμό του Ανώτερου Αστυνόμου. Όσον αφορά στο ενδιαφερόμενο μέρος Μιχαηλίδη, αυτός υστερεί μεν, ελαφρώς σε ακαδημαϊκά προσόντα από τον αιτητή, είναι όμως κάτοχος μεταπτυχιακού τίτλου, το οποίο, αν και δεν είναι αναγνωρισμένο από το ΚΥΣΑΤΣ, εντούτοις δεν μπορούσε να παραγνωρισθεί, αλλά να αξιολογηθεί, ως και έγινε. Υπερτερούσε δε, του αιτητή σε πείρα σχεδόν πέντε χρόνων, η οποία αποκτήθηκε κατά την εκτέλεση των καθηκόντων στο βαθμό του Ανώτερου Υπαστυνόμου, ήτοι από τις 23.1.2019. Από τις 23.1.2019 προήχθη μεν και ο αιτητής στην εν λόγω θέση,

αλλά ο ίδιος επέλεξε να αιτηθεί όπως διορισθεί ως Αναπληρωτής Διευθυντής Φυλακών, ασκώντας τα ανάλογα για την εν λόγω θέση καθήκοντα, από τις 22.42009 μέχρι τις 14.1.2014. Επομένως, η οποιαδήποτε αρχαιότητα του αιτητή και η όποια συνεπαγόμενη πείρα ανάγεται σε ημερομηνίας προαγωγής σε προγενέστερο βαθμό και, ως τέτοια, θεωρείται ως μη αποφασιστικής σημασίας.

Η πλευρά του ενδιαφερόμενου μέρους Παπαθεοδώρου, με τη δική της γραπτή αγόρευση, αλλά και η πλευρά του ενδιαφερόμενου μέρους Χριστάκη Μαυρή με την δική της, κινήθηκαν, κατά το μάλλον ή ήττον, στην ίδια γραμμή με αυτή της καθ' ης η αίτηση.

Με την απάντηση της, η πλευρά του αιτητή επέμεινε, ουσιαστικά στους ισχυρισμούς της, υποστηρίζοντας, μεταξύ άλλων και ότι, ο αιτητής ανέλαβε καθήκοντα Αναπληρωτή Διευθυντή Φυλακών ως επιπρόσθετα αυτών του Ανώτερου Αστυνόμου, κατόπιν παρακλήσεως του τότε Υπουργού Δικαιοσύνης και προσωρινά, καθ' ότι ήταν ο μοναδικός από την Αστυνομία που τηρούσε όλα τα προσόντα και όχι διότι ο ίδιος ο αιτητής το ζήτησε.

Εξέτασα τα ενώπιον μου στοιχεία με ιδιαίτερη προσοχή. Καταρχάς, στην επίδικη απόφαση του τότε Υπουργού Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως, η οποία επεκτείνεται σε 41 σελίδες, αναφέρονται, μεταξύ άλλων, και τα εξής σε σχέση με την πείρα του αιτητή, εκεί σελ. 8, με υπογραμμίσεις του Δικαστηρίου:

«...Σε σχέση δε με την αρχαιότητα, ο κ. Τρυφωνίδης κατατάσσεται δεύτερος (2^{ος}) μεταξύ των υποψηφίων, κάτι που όπως αναφέρθηκε και στην περίπτωση του κ. Κουσιουμή διαδραματίζει σημαίνοντα ρόλο και καταδεικνύει την μεγάλη σε έκταση και ευρύτητα εμπειριών πείρα που έχει ο κ. Τρυφωνίδης.

Ο κ. Τρυφωνίδης υπηρέτησε ως Διευθυντής στο Τμήμα Δ' (Επιστημονική & Τεχνική Υποστήριξη) (1 χρόνο), στην Υπηρεσία Εγκληματολογικών Ερευνών

(ΥΠ.ΕΓ.Ε.) (6 μήνες) και ως Αναπληρωτής Διευθυντής Τμήματος Φυλακών, για πέντε (5) χρόνια. Από τις 23/6/2014 μέχρι και σήμερα, εκτελεί χρέη Διευθυντή της Αστυνομικής Ακαδημίας.

Η προϋπηρεσία του στα προαναφερόμενα Τμήματα/ Διευθύνσεις τον έχει εμπλουτίσει με μεγάλη και ιδιαίτερης σημασίας πείρα για να ασκεί διοικητικά καθήκοντα υψηλού επιπέδου στην ιεραρχία της Αστυνομίας.

Η θεωρητική/ επαγγελματική του κατάρτιση καθώς και η πρακτική του εξάσκηση βρίσκονται σε υψηλό επίπεδο με αποτέλεσμα να διεκπεραιώνει αποτελεσματικά τα καθήκοντα και ευθύνες που του ανατίθενται. Η απόδοση του τόσο ποιοτικά όσο και ποσοτικά κρίνεται ως εξαιρετη...»

Στη δε σελ. 24 της απόφασης του Υπουργού αναφέρονται και τα εξής, πάλιν με υπογραμμίσεις του Δικαστηρίου:

«Ενδεικτική είναι και η αρχή ότι κανένας δεν θυματοποιείται ένεκα των καθηκόντων που του έχουν ανατεθεί ή δεν του έχουν ανατεθεί, όπως ενδεικτικά αναφέρεται στην απόφαση Λάμπρος Θεμιστοκλέους ν. Δημοκρατίας, υπόθ. Αρ. 1480/2009, ημερομηνίας 8/9/2011:

« Επίσης η αναφορά, στη σύσταση του Αρχηγού, στις πρακτικές εμπειρίες που έχει αποκτήσει το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, λόγω της επιτυχημένης υπηρεσίας του σε διάφορα τμήματα της αστυνομίας, με σκοπό να ενισχυθεί η προτίμηση υπέρ του και εναντίον του αιτητή, παραγνωρίζει τη βασική αρχή που έχει επανειλημμένα τονιστεί ότι κανείς δεν θυματοποιείται ένεκα των καθηκόντων που του έχουν ή δεν του έχουν ανατεθεί, εκτός αν η μη ανάθεση οφείλεται στην μη ικανοποιητική απόδοση του, κάτι που δεν φαίνεται να είναι η περίπτωση στην παρούσα υπόθεση.»

Στην σελ. 28 της απόφασης του Υπουργού αναφέρονται και τα εξής, πάντα με υπογραμμίσεις του Δικαστηρίου:

«...Οι αναφορές στη σύσταση του Αρχηγού σε πρακτικές εμπειρίες που έχει αποκτήσει έκαστος των υποψηφίων, λόγω της επιτυχημένης υπηρεσίας του σε διάφορα Τμήματα της Αστυνομίας, με σκοπό να ενισχυθεί η προτίμηση υπέρ οποιουδήποτε υποψηφίου και έναντι άλλου, δεν έχουν ληφθεί υπόψη καθότι παραγνωρίζουν τη βασική αρχή που έχει επανειλημμένα τονιστεί από τη νομολογία ότι κανένας δεν θυματοποιείται ένεκα των καθηκόντων που του

έχουν ή δεν του έχουν ανατεθεί, και είναι αντίθετες με τη νομολογημένη αρχή ότι δεν επιτρέπεται διάκριση στη βάση της ανάθεσης καθηκόντων...»

Παρ' όλα, ωστόσο, τα προαναφερθέντα, στη σελ. 34 της απόφασης του, ο Υπουργός, συγκρίνοντας τον αιτητή (και) με τα ενδιαφερόμενα μέρη, καταγράφει, μεταξύ άλλων, σε σχέση με τη πείρα τους τα ακόλουθα, με υπογραμμίσεις του Δικαστηρίου:

«...Οι προτεινόμενοι υποψήφιοι υπερτερούν του Τρυφωνίδη σε πείρα, που έχει αποκτήσει από την εκτέλεση των καθηκόντων του στο βαθμό του Ανώτερου Αστυνομίου, που προηγείται της υπό πλήρωση θέσης, αφού από τις 13/5/2009 έως 14/1/2014 εκτελούσε τα καθήκοντα του Αναπλ. Διευθυντή Φυλακών στην οποία διορίστηκε από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας μετά από δική του αίτηση και η πείρα του στο συγκεκριμένο βαθμό είναι περιορισμένη σε σύγκριση με τους άλλους υποψηφίους, στοιχείο το οποίο λαμβάνεται υπόψη όταν αυτή έχει αποκτηθεί κατά την εκτέλεση των καθηκόντων σε θέση που προηγείται της υπό πλήρωση θέσης...»

Όντως, σύμφωνα με τη νομολογία (βλ. μεταξύ άλλων Γεωργιάδης ν. ΑΗΚ (1996) 3 Α.Α.Δ. 249, Κουρσάρος ν. Αρχής Λιμένων Κύπρου (1999) 3 Α.Α.Δ. 345, Κούλη ν. Δημοκρατίας (1999) 3 Α.Α.Δ. 852, Σταυρινίδης ν. Δημοκρατίας(2000) 3 Α.Α.Δ. 145, Φικάρδου ν. Δημοκρατίας(2001) 3 Α.Α.Δ. 804 και Παπαδοπούλου κ.α. ν. ΡΙΚ(2009) 3 Α.Α.Δ. 362), η ανάθεση ειδικών καθηκόντων δεν αποτελεί νόμιμο κριτήριο για την πρόκριση υπαλλήλου έναντι συναδέλφου του, εκτός, ίσως, όπου προκύπτει ότι στον τελευταίο ανατέθηκαν περιορισμένα καθήκοντα λόγω ανεπάρκειας.

Στην υπόθεση Κουρσάρος ν. Αρχής Λιμένων Κύπρου (supra) σελ. 351, η αρχή αυτή διατυπώθηκε ως ακολούθως, με υπογραμμίσεις του Δικαστηρίου:

«.Στην Γεωργιάδης ν. Α.Η.Κ. (1996) 3 Α.Α.Δ. 249, το θέμα τέθηκε ως εξής:

Οι αρχές της χρηστής διοίκησης επιβάλλουν την ίση μεταχείριση των υποψηφίων για προαγωγή, αρχή η οποία απαιτεί την αξιολόγηση του κάθε υποψηφίου σύμφωνα με τα καθήκοντα τα οποία του ανατίθενται στο πλαίσιο του σχεδίου υπηρεσίας. Διαφορετικά, θα αφήνετο στη Διοίκηση να επαυξάνει τις πιθανότητες για προαγωγή υπαλλήλων που υπηρετούν στην ίδια θέση, ανάλογα με τα καθήκοντα τα οποία τους ανατίθενται (βλ. *Ioannides v. Republic*(1986) 3C.L.R. 1089, 1095, *Δρουσιώτη v. Κεντρικής Τράπεζας Κύπρου* (Υποθ. Αρ. 524/88 - 31/9/1990), *Στεφάνου v. Δημοκρατίας* (Υποθ. Αρ. 512/89 - 19/9/1990).»

Η τοποθέτηση του Ελληνικού Συμβουλίου της Επικρατείας είναι ταυτόσημη με εκείνη της δικής μας νομολογίας (βλ. *Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-59*, σελ. 357).

Είναι πρόδηλο από το υπογραμμισμένο μέρος του πιο πάνω πρακτικού και ιδιαίτερα του συνδέσμου «αλλά» ότι το Συμβούλιο της Αρχής έδωσε βαρύτητα στο είδος των καθηκόντων που εκτελούσε το Ε.Μ. Έχει επομένως παραβιάσει τις αρχές της χρηστής διοίκησης και της ίσης μεταχείρισης (βλ. *Γεωργιάδης, πιο πάνω*)...»

Στην προαναφερθείσα υπόθεση **Κούλη v. Δημοκρατίας**, σελ. 857 λέχθηκαν και τα εξής:

«...Περαιτέρω στη σύσταση γίνεται ιδιαίτερη μνεία στα καθήκοντα που ανατέθηκαν στο ενδιαφερόμενο μέρος. Η φύση των καθηκόντων που ανατέθηκαν σε υπάλληλο δεν αποτελεί νόμιμο κριτήριο για την πρόκριση υπαλλήλου έναντι συναδέλφου του, εκτός ίσως όπου προκύπτει ότι στον τελευταίο ανατέθηκαν, λόγω ανεπάρκειας περιορισμένα καθήκοντα(βλ. *Μαρούλλα Στεφάνου v. Δημοκρατίας*(1990) 3 Α.Α.Δ. 3004). Μέτρο κρίσης της αξίας των υποψηφίων είναι η επάρκεια και αποτελεσματικότητα με την οποία ασκούν τα καθήκοντα τους όπως αυτή αντικατοπτρίζεται στις ετήσιες υπηρεσιακές τους εκθέσεις και όχι η φύση ή το είδος της εργασίας που εκτελούν κατ' εντολή των ανωτέρων τους (*Paradopoulos v. The Republic* (1982) 3C.L.R. 1070, *Χαραλαμπίδης v. Δημοκρατίας*(1991) 3 Α.Α.Δ. 414)...»

Η αναφορά του στο κριτήριο της αξίας και η σύγκριση στην οποία προβαίνει μεταξύ του ενδιαφερόμενου μέρους και του εφεσεύοντα, δεν γίνεται με βάση τα ανατεθέντα καθήκοντα, αλλά με βάση την αξία όπως προκύπτει από τις εμπιστευτικές εκθέσεις.»

Κρίνω, ενόψει των ανωτέρω παραπομπών στις σελ. 24 και 28 της επίδικης απόφασης ότι, ο Υπουργός, αν και ορθώς κατέγραψε, όπως και σε άλλα σημεία της απόφασης του, ότι τα όποια καθήκοντα εκτελεί υποψήφιος κατόπιν ανάθεσης τους σ' αυτόν ή η μη ανάθεση σ' αυτόν άλλων καθηκόντων, δεν μπορούν να αποτελούν λόγο προτίμησης ή μη προτίμησης του έναντι άλλων υποψηφίων, εκτός αν η μη ανάθεση οφείλεται στην μη ικανοποιητική απόδοση του δοθέντος υποψηφίου, εντούτοις στη τελική και αποφασιστική για την επίδικη επιλογή σύγκριση των υποψηφίων μεταξύ τους, σελ. 34 της απόφασης ανωτέρω, σαφώς ο Υπουργός δεν τήρησε και καταστρατήγησε την (και) απ' αυτόν ορθά αναφερόμενη ανωτέρω νομολογιακή αρχή, αφού κατέληξε σε εύρημα υπεροχής σε πείρα των ενδιαφερόμενων προσώπων έναντι του αιτητή (και συνακόλουθα συνεκτίμησε τέτοια «υπεροχή» στην γενική σύγκριση των υποψηφίων), βάση των (διαφορετικών) καθηκόντων που οι υποψήφιοι, όλοι Ανώτεροι Αστυνόμοι κατά τον επίδικο χρόνο, εκτελούσαν. Το κατά πόσο τα καθήκοντα που εκτελούσε ο αιτητής ως Αναπληρωτής Διευθυντής Φυλακών του ανατέθηκαν κατόπιν αίτησης του ή κατόπιν παρότρυνσης του τότε Υπουργού είναι αδιάφορο για την εφαρμογή της ανωτέρω νομολογιακής αρχής, αφού μέτρο κρίσης και συνακόλουθα σύγκρισης, ως αναφέρεται στη νομολογία ανωτέρω, (πρέπει να) είναι η επάρκεια και αποτελεσματικότητα με την οποία άσκησε ο αιτητής τα εν λόγω καθήκοντα που ανέλαβε και όχι η φύση ή το είδος της εργασίας που εκτέλεσε.

Συνεπώς, με βάση τα ανωτέρω, βρίσκω ότι, η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει, λόγω πλάνης και εσφαλμένης αιτιολογίας, σε σχέση με την αξιολόγηση, επιμέτρηση και σύγκριση της πείρας του αιτητή έναντι των ενδιαφερόμενων μερών. Ενόψει του εν λόγω αποτελέσματος, παρέλκει η εξέταση των υπόλοιπων λόγων ακυρότητας. Ως εκ τούτου, η επίδικη απόφαση ακυρώνεται στο σύνολο

της, με έξοδα πλέον Φ.Π.Α. υπέρ του αιτητή και εναντίον της καθ' ης η αίτηση, ως αυτά θα υπολογιστούν από την Πρωτοκολλητή και εγκριθούν από το Δικαστήριο.

Προσφυγή Αρ. 628/2016

Ενόψει της ακύρωσης της επίδικης απόφασης στην Προσφυγή Αρ. 468/2016 (βλ. ανωτέρω) στην ολότητα της, η οποία συμπεριλαμβάνει και την ακύρωση της επίδικης προαγωγής και του εδώ ενδιαφερόμενου μέρους, η Προσφυγή Αρ. 628/2016 παραμένει άνευ αντικειμένου (βλ. **Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 213/2012 ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, supra**) και, ως εκ τούτου απορρίπτεται, με έξοδα, ωστόσο, πλέον Φ.Π.Α. υπέρ του αιτητή κι εναντίον της καθ' ης η αίτηση, ως αυτά θα υπολογιστούν από την Πρωτοκολλητή και εγκριθούν από το Δικαστήριο.

Γ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ, ΔΔΔ.